

[Otto March.]

Det er socialdemokratiet enig i, og vi tror fortsat, fagbevægelsen kan leve op her-til. Men det kræver også, at den hetz, man fra visse sider har lagt op til mod fagbevægelsen, stoppes. Det håber jeg denne debat må give udtryk for.

Hjortnæs (S):

Der er mange interessante juridiske, men ikke mindst filosofiske aspekter i denne problemstilling, som her er sat til debat. Hvor går grænsen mellem den personlige frihed på den ene side og organisationsfriheden og demonstrationsfriheden på den anden side?

Man kan også med rimelighed spørge: har arbejdsgiveren, når han optræder i rollen som arbejdsgiver i en arbejdsconflikt, de samme rettigheder, som han har som privatperson? Er konfliktramte lønmodtagere privatpersoner i grundlovens forstand, når de vil ind på deres arbejdsplads? Og kan man sige, at det er en retsstridig handling at blokere dem vejen, eller ville det snarere være en direkte indblanding i selve arbejdsconflikten, hvis politiet ophævede demonstrationsblokaden?

Det er for mig særdeles komplicerede spørgsmål, og jeg tror ikke, der kan gives et entydigt svar på dem.

Det kunne udmærket illustreres med en række eksempler. Jeg vil gerne kort sige, at det er åbenbart for mig, at det vil være et brud på demonstrationsfriheden, hvis man opløser en fredelig og lovligt gennemført demonstration eller svækker den sådan, at den ikke kan realisere sit formål. Det er også åbenbart for mig, at organisationsfriheden er uden værdi, hvis man gennemfører regler, der svækker organisationernes muligheder for at varetage medlemmernes interesser på en effektiv måde.

Når man derfor taler om hensynet til den personlige frihed, så må man gøre sig klart, at en yderligere sikring heraf kan betyde en tilsvarende indskrænkning i de andre grundlovssikrede rettigheder.

Og hvad er det i øvrigt for et frihedsbegreb, man opererer med? Skal hensynet til jeget veje tungere end hensynet til fællesskabet? Skal friheden for den enkelte vurderes højere end den demokratiske frihed, hvor den enkelte via medbestemmelsesretten i organisationen, i foreningen, i partiet

udøver det frie samarbejde? Skal vi fra lovgivningsmagtens side tilgodese de kræfter, som vil splitte og skabe anarki på arbejdsmarkedet? Skal vi tjene den, som vil nyde, men ikke vil yde? Selvfølgelig skal vi ikke det.

Vi skal heller ikke, som centrum-demokraterne foreslår det, kriminalisere handlinger, som hidtil har været lovlige, og hvis karakter adskiller sig væsentligt fra de handlinger, som efter traditionel dansk retsopfattelse kan rammes med en straf. I stedet for at løse et problem vil centrum-demokraternes forslag skabe et læs af problemer, og alene derfor repræsenterer det uklogskaben og ikke besindigheden. Socialdemokratiet kan derfor ikke medvirke til forslagetets gennemførelse.

Ja men kan vi så ikke medvirke til en tydeliggørelse af straffelovens regler med hensyn til borgernes ret til frit at færdes, sådan som venstre foreslår det? Hvad er det i grunden, man vil? Hvad er det for en tydeliggørelse? Hvis det, man ønsker, er en skærpeelse af den bestående retstilstand, så er socialdemokratiet ikke med. Men hvis tydeliggørelsen vedrører en konkretisering af den gældende fortolkning af straffelovens § 260 med de forudsætninger, hvorunder den blev vedtaget, så vil socialdemokratiet gerne være med til at drøfte problemerne. Men det må i givet fald blive en grundig drøftelse, hvor alle tvivlsspørgsmålene og problemerne afdækkes, og hvor sagkyndige må høres.

Jeg skal ikke skjule, at jeg gerne havde undværet denne debat. Jeg tror, at samfundet, vi alle, er bedst tjent med at bevare den gældende retstilstand. Vi kan ikke i et frit samfund undgå arbejdsconflikter, men vi har regler for, hvordan de afvikles, og i langt de fleste tilfælde er der ingen problemer.

Der kan imidlertid opstå anspændte situationer, og det er, så vidt jeg forstår, begrundelsen for, at man fra forslagsstillernes side ønsker klare retningslinjer for, hvad politiet skal gøre i disse situationer. Selv om jeg godt forstår synspunktet, skal vi alligevel passe på. Politiet skal nok håndhæve retten, men politiet skal også løse konflikter i anspændte situationer, og bl.a. derfor tror jeg på værdien af smidige regler.

En direkte årsag til den debat, der skal føres her i dag, er bl.a. arbejdsconflikten i Bækkelund. Et interessant aspekt i Bække-